

Principper for fastsættelse af NEP-krav for mindre institutter

Der er enighed mellem brancheorganisationerne og Finanstilsynet om, at målet for håndtering af udfordrede institutter er private løsninger i form af kapitaltilførsel, frasalg af aktiver/filialer, fusion med et stærkere institut, mv. Det er en forudsætning for en privat løsning, at instituttet i god tid afsøger alle muligheder, og at branchen bidrager hertil.

Finanstilsynets reaktionsmønster ved brud på NEP krav er uddybet i bilag 1. Indholdet i både dette papir og bilaget afspejler gældende lovgivning, herunder EU retten, og vil skulle genbesøges ved ændringer i denne.

Finansiel Stabilitet vil efter en overdragelse forventeligt frasælge de sunde dele og videreføre de dårlige i et broinstitut i regi af Finansiel Stabilitet. I overensstemmelse med denne model fastlægges et NEP-krav, der er større end ved konkurs og mindre end ved videreførelse, som er den afviklingsstrategi, der anvendes for SIFI'er. NEP-kravet forbedrer også mulighederne for at finde en privat løsning, herunder i form af en fusion med et stærkere institut.

NEP-kravet består, ud over solvensbehovet og kapitalbuffere, af et tabsabsorberingstillæg og et rekapitaliseringsbeløb (hvor summen af de to sidstnævnte betegnes *NEP-tillægget*).

Opgørelsen af *tabsabsorberingstillægget* baseres på en 8+ model, hvor den eksisterende 8+ model til opgørelsen af solvensbehovet for så vidt angår kapitalhensættelse til 1 og 2c eksponeringer udvides, så den omfatter eksponeringer over ½ pct. af kapitalgrundlaget. I den eksisterende model for opgørelsen af solvensbehovet er tillægget for kreditrisici primært baseret på tillæg for eksponeringer over 2 pct. af instituttets kapitalgrundlag i bonitetskategori 1 og 2c, som giver fuldt tillæg, hvis eksponeringen overstiger værdien af nedskrivninger, sikkerheder og 8 pct.-kravet. I beregningen af den ekstra kapitalhensættelse i den udvidede 8+ model fratrækkes værdien af kapitalfradraget for sektoraktier efter anvendelse af et 10 pct. haircut på værdien af disse. På baggrund af institutter-

nes beregnede ekstra kapitalhensættelse under den udvidede 8+ model, inddeles institutterne i grupper med faste tabsabsorberingstillæg, så det aftalte gennemsnit for NEP-tillægget nås, jf. nedenfor.

Rekapitaliseringsbeløbet opgøres i overensstemmelse med den afviklingsplan, Finansiell Stabilitet udarbejder. Rekapitaliseringsbeløbet vil for institutter med en balance under €3 mia. blive beregnet som 8 pct. af de risikovægtede eksponeringer på udlån og garantier over 5 mio. kr. i bonitetskategorierne 1, 2c og 2b relativt til instituttets samlede risikovægtede eksponeringer.

Niveauet for NEP-tillægget vil ligge i intervallet 3½-6 pct. med et gennemsnit på 4,7 pct. for institutter med en balance på under €3 mia. (ekskl. eventuelle tillæg for udtrædelsesgodtgørelser, jf. nedenfor).

Finanstilsynet har en klar forventning om, at datacentralerne inden medio 2018 sikrer, at udtrædelsesgodtgørelser fuldt ud afskaffes for institutter, som bryder deres NEP- eller kapitalbufferkrav. Det skal ikke forhindre, at der mellem parterne i forbindelse med en overtagelse af et institut eller dele heraf aftales fortsat drift på en datacentral og en deraf afledt løbende betaling. Der eksisterer i dag aftaler omkring, at medlemmer af en datacentral skal betale et beløb i 3-5 år efter, at et medlem har opsagt sin aftale med datacentralen (såkaldte udtrædelsesgodtgørelser). Godtgørelserne udgør en såkaldt afviklingshindring, da de kan forhindre en overtagelse af et andet institut og gøre afvikling vanskeligere. Hvis ikke udtrædelsesgodtgørelserne er fjernet medio-2018, vil NEP-kravet blive øget med værdien af disse godtgørelser.

Der stilles, som konsekvens af den valgte tilgang, for de berørte institutter krav om subordination, for at seniorgældsinstrumenter kan tælles med i opgørelsen af NEP. Disse instrumenter bør ikke sælges til detailkunder. Det bør yderligere sikres, at et institut kan afvikles uden, at tabet på dets NEP-udstedelser trækker andre institutter med sig. Finanstilsynet vil også løbende føre tilsyn med, at refinansieringsrisikoen er begrænset, f.eks. gennem en spredning af forfaldsprofilen eller at gældsinstrumenterne udstedes som en "soft bullet", hvor løbetiden forlænges ved forfejlet refinansiering.

Den ovenfor beskrevne afviklingsstrategi er forhåndsgodkendt i Kommissionen for institutter med en balance på afviklingstidspunktet på under €3 mia.

Ikke-SIFI'er med en balance over €3 mia. vil få et NEP-tillæg, der er større end for øvrige ikke-SIFI'er. For det største ikke-SIFI institut er den foretrukne afviklingsstrategi videreførelse og det tilhørende NEP-krav derfor to gange solvensbehov plus to gange kapitalbufferkravet svarende til NEP-kravet for SIFI'er. For de øvrige ikke-SIFI'er med en balance over €3 mia. vil beregningen af tabsabsorberingstillægget følge metoden for ikke-SIFI'er med en balance under €3 mia. Rekapitaliseringsbeløbet vil bestå af to elementer. Det første vil blive beregnet som 8 pct. af de risikovægtede eksponeringer på udlån og garantier over 7,5 mio. kr. i bonitetskategorierne 1, 2c og 2b relativt til instituttets samlede REA. Niveauet for summen af denne første del af rekapitaliseringsbeløbet

og tabsabsorberingstillægget vil ligge i intervallet 3½-6 pct. Hertil lægges et tillæg til rekapitaliseringsbeløbet, som vil være 1¼ pct. af REA for et institut med en balance på €3 mia. og stigende lineært op mod en balancestørrelse på €10 mia. til et niveau, hvor det samlede NEP-tillæg er 5 pct. af REA højere, end hvis instituttet havde en balance under €3 mia.

Konsekvensberegninger og indfasningsperiode

De fleste institutter vil kunne opfylde et tillæg på 4,7 pct. efter fem år (baseret på fremskrivninger af deres indtjening fra 2017-21). Beregningerne forudsætter en nedskrivningsprocent på ½ pct., en sikkerhedsmargin på 3 pct., ingen udbetaling af udbytter for A/S og andelskasser, 3 pct. rente på garantkapital, og at institutternes indtjening (ekskl. nedskrivninger) svarer til indtjeningen i 2016.

Udgangspunktet for indfasningsperioden er, at kravet er fuldt indfaset ultimo 2022. Indfasningsperioden gøres betinget af, at antagelserne om nedskrivning og indtjening, inkl. kursregulering, for de omfattede institutter som helhed holder i praksis. Hvis disse antagelser ikke holder, så gives mulighed for udvidelse af indfasningsperioden med 1-2 år. Indfasningsperioden vurderes hvert år i juni på baggrund af årsregnskaberne, første gang i juni 2018.

Der stilles et NEP-krav i hvert af indfasningsårene. NEP-kravet i indfasningsperioden fastsættes, så summen af stigningen i kapitalkonserveringsbufferen og NEP-tillægget er konstant pr. år. Indfasningen af NEP-kravet justeres, hvis forudsætningerne ikke holder.

Frem til og med ultimo 2021 udgør stigningen i kapitalkonserveringsbuffer og NEP-tillægget maksimalt 1,25 pct. point pr. år for det enkelte institut.

Sikkerhed

Den valgte model for NEP-krav ligger et sted mellem modellen for SIFI'er og kravene for tilsvarende institutter i andre lande. Den valgte model afspejler en prioritering af private løsninger og en accept af en større risiko for tab for simple kreditorer, hvis de private løsninger ikke findes. Simple kreditorer og indskud ud over grænserne for indskydergaranti er med denne model udsatte. Ved en kontrolleret afvikling i regi af Finansiell Stabilitet må der forventes betydelig bail-in af simple kreditorer og indskud ud over grænserne for indskydergaranti. Opbygningen af NEP-krav vil dog helt generelt øge sikkerheden for almindelige kreditorer og indskydere set i forhold til i dag.